

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Maneres de narrar**21 gramos**

Director: Alejandro González Iñárritu. Intèrprets: Sean Penn, Benicio del Toro, Naomi Wats, Charlotte Gainsbourg, Paul Calderon. EUA, 2003. 128 minuts. Lauren.

1. De què va? De resultes d'un accident automobilístic tres famílies en pateixen unes greus conseqüències...

2. Com va? El director mexicà González Iñárritu (*Amores perros*) porta fins el límit de la tensió dramàtica la recomanació retòrica postulada per Ciceró: importa més el *com* que no pas el *què*. I si Priesley jugava amb el temps i els Conway -capgirar l'ordre narratiu lineal i la llei de causa-efecte- Guillermo Arriaga guionista d'aquests *21 grams* s'aplica a embolicar la troca i a fer treballar el públic de grat per força. Els 30 minuts inicials són les peces d'un trencaclosques angoi-xant en mans d'un trapella. O d'un contacontes peripatètic amb delit tremebund. En el fons del relat, l'espècie humana indefensa davant l'atzar fatídic -allò que els grecs en deien *fatum* tràgic- i que se'n fot de la prepotència racional. Un caos ètic que la forma -aquella disculpa cosmètica que tan agrada a Carod-Rovira!- resitua estèticament el drama. Un drama fotografiat amb tons crus, esvaïts, que maquillen de realisme brut les correccions d'aquest laberint de culpes catòliques, apostòliques i romanes. Penn perd l'oremus per guanyar l'Oscar amb permís del Benicio i de la immensa Naomi Wats.

3. I va: recomanda per a aficionats a imatges encreuades i amants dels puzles.